

РЕШЕНИЕ

№ 4840

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 27.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4393** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 121, ал. 1 и чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба с вх. № 11921 от 26.04.2013 година (л. 4) по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Е. А. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет. 6, ап. 33, срещу Заповед № 580 от 05.04.2013 г. (л. 58), издадена от директора на Националния институт за недвижимо културно наследство (НИНКН, Института). С оспорената заповед, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, във вр. с чл. 108, ал. 1 ЗДСл, Заповед № Р-39 от 29.03.2013 г. на директора на НИНКН и предизвестие № 0401-291 от 05.04.2013 г., е прекратено служебното правоотношение на П. от заеманата длъжност „юрисконсулт” с ранг V младши в Дирекция „Финансово, административно и правно обслужване на дейността” (ДФАПОД) в НИНКН, поради съкращаване на длъжността, считано от 08.04.2013 г. Заповедта е връчена на П. на 05.04.2013 г., при отказ от нейна страна да я получи.

Недоволна от заповедта, П. я оспорва с доводи за нейната незаконосъобразност поради противоречието ѝ с материалния закон. Счита, че обжалваната заповед е лишена от фактическо основание, предвид липсата на действително съкращаване на длъжността, за която е прекратено служебното ѝ правоотношение. В Правилника за устройството и дейността на НИНКН (ПУДНИНКН, Правилника) няма изменения, водещи до необходимост от промяна числеността на дирекцията и обосноваващи необходимостта от съкращаване на длъжността ѝ. В нарушение на правата ѝ, тя не е

била запозната с цитираната в заповедта друга Заповед № Р-39 от 29.03.2013 г., издадена от директора на НИНКН. П. твърди, че не е налице изключване от служебните задължения на Института функциите, изпълнявани от нея като юрисконсулт. Предвид изложеното, моли отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна. Претендира заплащане на направените от нея разноски.

В съдебното заседание оспорващата, редовно призована, се явява лично и се представлява от редовно упълномощените адв. С. и адв. П., които от нейно име поддържат жалбата. По същество молят да бъде уважена. Претендират за доверителката си направените по делото разноски. Представят писмени бележки.

Ответникът директорът на НИНКН, редовно призован не се явява, но се представлява от редовно упълномощените процесуални представители - адвокати И. и адв. К., които от негово име оспорват жалбата. По същество молят нейното отхвърляне. Претендират направените разноски по делото.

С. градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 ЗДСл и от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Предвид това следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, че П. е заемала длъжността „юрисконсулт”, служебното правоотношение за която е прекратено с оспорената заповед. С Предизвестие изх. № 0401-291 от 05.04.2013 г. директорът на Института я е уведолил, че служебното ѝ правоотношение ще бъде прекратено на 08.04.2013 г. поради съкращаване на длъжността „юрисконсулт” в ДФАПОД, съгласно негова Заповед № Р-39 от 29.03.2013 г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. П. е отказала да получи предизвестията на 05.04.2013 г., което обстоятелство е установено с подписите на две свидетелки. На 05.04.2013 г. е издадена и обжалваната заповед, която е връчена на оспорващата при условията на отказа да я получи същия ден, установено с подписите на същите свидетелки.

Дейността на НИНКН се урежда с ПУДНИНКН, приет от Министерския съвет (МС) на Република Б. (РБ) с ПМС № 8/18.01.2012 г., обнародвано в ДВ бр. бр. 8 от 27.01.2012 г., в сила от 27.01.2012 г., изм., бр. 22 от 16.03.2012 г. Изменението на Правилника, обн. ДВ бр. 22/16.03.2012 г. е само по отношение на чл. 16 от него, касаещ работното време в Института.

Видно от чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „в” ПУДНИНКН, И. изготвя и участва в подготовката на нормативни актове в областта на недвижимото културно наследство. В устройството му е предвидена обща администрация, организирана в ДФАПОД, в състав от 5 служители, която съгласно чл. 11, т. 4 и 5 от Правилника, „изготвя проекти и съгласува за законосъобразност административни актове и договори, води регистър на сключените договори; дава правни становища, подпомага с юридически консултации дейността на Института и осъществява процесуално представителство”. Изменения в структурата, задачите и броя служители в Института и неговата обща администрация (ДФАПОД) от публикуването на ПУДНИНКН до датата на издаване на обжалваната

заповед, не са извършвани от издателя МС на РБ.

С т. 1 от Заповед № Р-39 от 29.03.2013 г., издадена от директора на НИНКН (л. 15), на основание чл. 7, ал. 3 от ПУДНИНКН, считано от 01.04.2013 г. е съкратена длъжността „юрисконсулт” в ДФАПОД, а с т. 4 от нея е разпоредено да се отразят промените по заповедта в длъжностното разписание на института.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

Оспорването по жалбата е основателно, поради което то следва да бъде уважено по следните съображения:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган – директорът на НИНКН, в установената от закона форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Последният обаче е постановен в нарушение на материалния закон, поради което е незаконосъобразно издаден и следва да бъде отменен.

Основният въпрос, който следва да бъде проверен от съда при обжалване на заповед за прекратяване на служебно правоотношение, издадена на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, е дали има съкращаване на длъжността на съкратения служител. В процесната хипотеза след извършване на сравнение между посочените по-горе данни досежно числеността на Института и ДФАПОД, няма намаляване на щатната численост през периода от обнародването на ПМС № 8/2013 г. до датата на издаване на обжалваната заповед в Института като цяло и в частност – в неговата обща администрация, организирана в ДФАПОД. Първата е непроменена в размер на 60 щатни бройки, а втората – в размер на 5 такива. Както многократно и последователно се е произнасял Върховния административен съд (ВАС), „съкращаване на длъжността” по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл има не когато само длъжността вече не съществува като нормативно определена позиция, но и в случай, че функциите, задълженията и изискванията, утвърдени с длъжностната характеристика за длъжността, са премахнати. Право на органа по назначаването е да разпредели оптимално наличните служители за изпълнението на различни длъжности, с оглед постигане на оптимална организация и резултати в съответното звено. Това право обаче не е безгранично. В случая директорът на НИНКН е ограничен от нормите на ПУДНИНКН, които в случая той е нарушил.

Съгласно чл. 7, ал. 3 от Правилника, директорът е орган по назначаване на държавните служители в Института, сключва трудовите договори с другите служители от администрацията му, утвърждава длъжностното разписание, вътрешните правила за работната заплата, както и други вътрешни актове, възложени с нормативен акт. В посоченото като правно основание за издаване на заповедта – чл. 7, ал. 3 от ПУДНИНКН са разписани правомощията на директора на Института. Както се написа обаче, те са ограничени от нормите на Правилника, като нормативен акт от по-висша степен. Уредените в цитираните негови текстове – чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „в” и чл. 11, т. 4 и 5, дейности на Института и на неговата ДФАПОД, не са отпаднали или премахнати. Същите задължително следва да се изпълняват от Института и служителите му. Очевидно е също, че те могат да се изпълняват само от лице с висше юридическо образование, каквато е била и е П.. Променяйки длъжностното разписание на Института, със съкращаването на длъжността на оспорващата (л. 15),

директорът фактически е игнорирал акт на МС. Същият е бил длъжен да се съобрази с разпоредбите на устройствения акт – ПУДНИКН. Правното обслужване (в най-широк смисъл на понятието), е задължително в дейността на общата администрация и Института. Това изискване е пренебрегнато с издаването на Заповед № Р-39/29.03.2013 г., като е извършено незаконосъобразно съкращаване на тази длъжност. По същите причини незаконосъобразно се явява и прекратяване служебното правоотношение на оспорващата, направено с обжалваната заповед за съкращаване длъжността и. Тя се явява издадена без необходимото фактическо основание. Липсата на реално съкращаване на длъжността като правопораждащ юридически факт води до издаване на заповедта в нарушение на закона. Направеният извод се потвърждава от данните, съдържащи се в Поименното разписание на длъжностите в НИКН към 01.04.2013 г. (л. 30). Видно от него, само един от служителите в ДФАПОД – главният счетоводител, е с висше образование, а останалите, вкл. преназначената М. В. С. са лица със средно такова. Като такива те не биха могли да осъществяват функциите и задачите, осъществявани до фиктивното съкращение на длъжността от П..

Предвид така изложеното, съставът на АССГ намира, че по делото безспорно се установи липсата на фактическото основание за издаване на оспорената заповед, на което административният орган се е позовал. Липсва реално съкращаване на заеманата от оспорващата длъжност, поради което заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е незаконосъобразна. По изложените съображения, жалбата на П. се явява основателна и следва да бъде уважена като оспорената заповед бъде отменена.

Предвид изхода на спора, искането на процесуалните представители на оспорващата за присъждане на направените по делото разноски, с правно основание чл. 143 АПК, се явява основателно и следва да се уважи. Съдът следва да осъди ответника да заплати от бюджета на НИКН в полза на П. сума в размер на 100,00 (сто) лева. Този размер съдът определи на осн. чл. 143, ал. 1 АПК. Представените на л. 88 доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 200,00 лева е за двама адвокати, докато цитираната норма на АПК допуска заплащането на такова само за един от тях.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК и чл. 143 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. П., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], ет. 6, ап. 33, Заповед № 580 от 05.04.2013 г. издадена от директора на Националния институт за недвижимо културно наследство, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 108, ал. 1 от Закона за държавния служител, Заповед № Р-39 от 29.03.2013 г. на същия и предизвестие № 0401-291 от 05.04.2013 г., е прекратено служебното й правоотношение за заеманата длъжност „юрисконсулт”, с ранг V младши в Дирекция „Финансово, административно и правно обслужване на дейността” в Националния институт за недвижимо културно наследство, поради съкращаване на длъжността, считано от 08.04.2013 г.,

ОСЪЖДА директора на Националния институт за недвижимо културно наследство, да заплати от бюджета на Националния институт за недвижимо културно наследство

на Е. А. П., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], ет. 6, ап. 33, сума в размер на 100,00 (сто) лева - направени от нея разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: